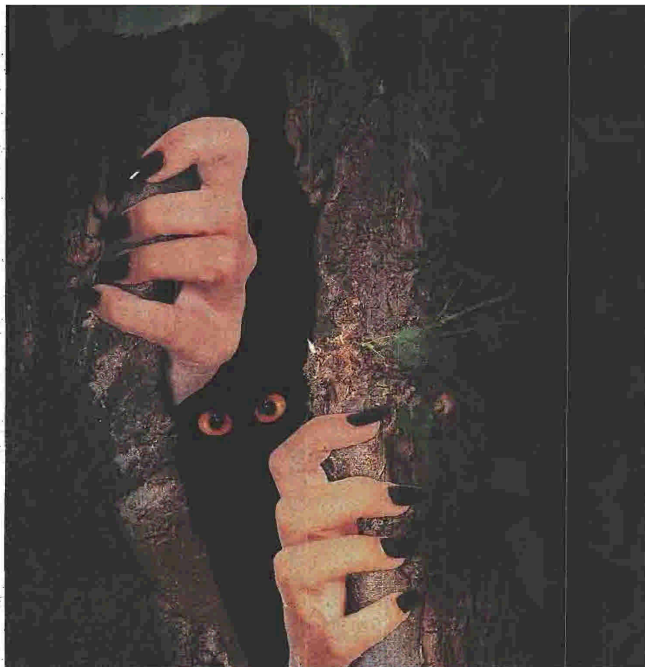

**ΤΖΟΝ ΛΟΥΙΝΤ
-ΤΖΟΝ
ΜΙΤΣΙΝΣΟΝ**
**Το βιβλίο
της ολικής
άγνοιας**

Εκδόσεις Πατάκη,
2008, σελ. 376,
τιμή 14 ευρώ

Ποιος είπε ότι
τα νύχια
μεγαλώνουν
μετά θάνατο;
Σίγουρα όχι κάποιος
που το ξέρει
από πρώτο χέρι...

Απαντήσεις σε όσα δεν ρωτήσαμε...

Συνεχίζουν να μεγαλώνουν τα νύχια και τα μαλλιά αφού πεθάνουμε; Ποιος ανακάλυψε την πενικιλίνη; Μα πού τα βρίσκετε κάτι τέτοια, μας ρωτούν μερικές φορές. Εδώ κι αλλού, είναι η απάντησι. Από ερωτήσεις συγγενών, φίλων, πατριικών, γνωστών και αναγνωστών, παίρνοντας πληροφορίες μερικές φορές από ειδικούς, από το Internet και βεβαίως από τα βιβλία. Ναι, από βιβλία όπως αυτό των Λούιντ και Μίτσινσον. Και τι δεν κάνουμε κι εμείς κάθε Κυριακή για να εκπληξώμε τον αναγνώστη, για να του κρατήσουμε το ενδιαφέρον, για να του θυμίσουμε ότι η απόκτηση κάποιων γνώσεων δεν είναι πάντοτε οδυνηρή διαδικασία, μπορεί να έχει και πλάκα, να μαθαίνεις την ώρα που πίνεις κάτι ζεστό την Κυριακή το πρωί. Και έρχονται οι Λούιντ και Μίτσινσον και μας

παίρνουν τη δουλειά. Εχουν στο βιβλίο τους αυτά ακριβώς που θα θέλαμε κι εμείς να δώσουμε στον αναγνώστη. Και ούτε μας περνάει από το μυαλό να προσποιηθούμε ότι δεν υπάρχουν τέτοια βιβλία. Εμείς πρέπει να ψάξουμε να βρούμε αλλού καινούργια πράγματα. Είναι λοιπόν φανερό από όλα αυτά ότι συνιστούμε αυτό το βιβλίο και πιστεύουμε πως ο αναγνώστης δεν θα κουραστεί να το διαβάσει, αφού το κείμενό του είναι μοιρασμένο σε ερωτήσεις-κλασικές απορίες και οι αντίστοιχες απαντήσεις δεν περνούν σε έκταση τη μία σελίδα. Εκτός από την προσφορά άμεσα κάποιων γνώσεων, το βιβλίο προσανατολίζεται και στο να αναρεί κάποιες παγιωμένες ιδέες, όπως π.χ. η όχι ρεαλιστική ομαδική αυτοκτονία των λεμιούριων, το ότι δεν ήταν ο Φλέμινγκ που

παρατήρησε πως η μούχλα έχει θεραπευτικές ιδιότητες ή ότι τα νύχια και τα μαλλιά μας συνεχίζουν να μεγαλώνουν και μετά τον θάνατό μας, ενώ στην πραγματικότητα είναι η αφυδάτωση και η συρρίκνωση του δέρματος που κάνουν να φαίνεται ότι η ζωή συνεχίζεται. Σε μερικά σημεία μπορεί να χωρούν και κάποιες ανεπαισθητες συμπληρώσεις, όπως π.χ. ότι κατασκευάζονταν χορδές από έντερα γάτας (ενώ οι συγγραφείς το αρνούνται αυτό), για παράδειγμα από τους μικροαστάτες πρόσφυγες για τα έχορδρά τους όργανα, ωστόσο το βιβλίο, αν εξαιρέσεις κάποιες ερωτήσεις με θέματα ενδιαφέροντα μόνο για κοινό αγγλοσαξονικής παιδείας, διαβάζεται πολύ ευχάριστα και από Έλληνες.

Α. ΓΑΛΔΑΔΑΣ
algaldadas@yahoo.gr